Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26083
Copyright: Admont, Benediktinerstift

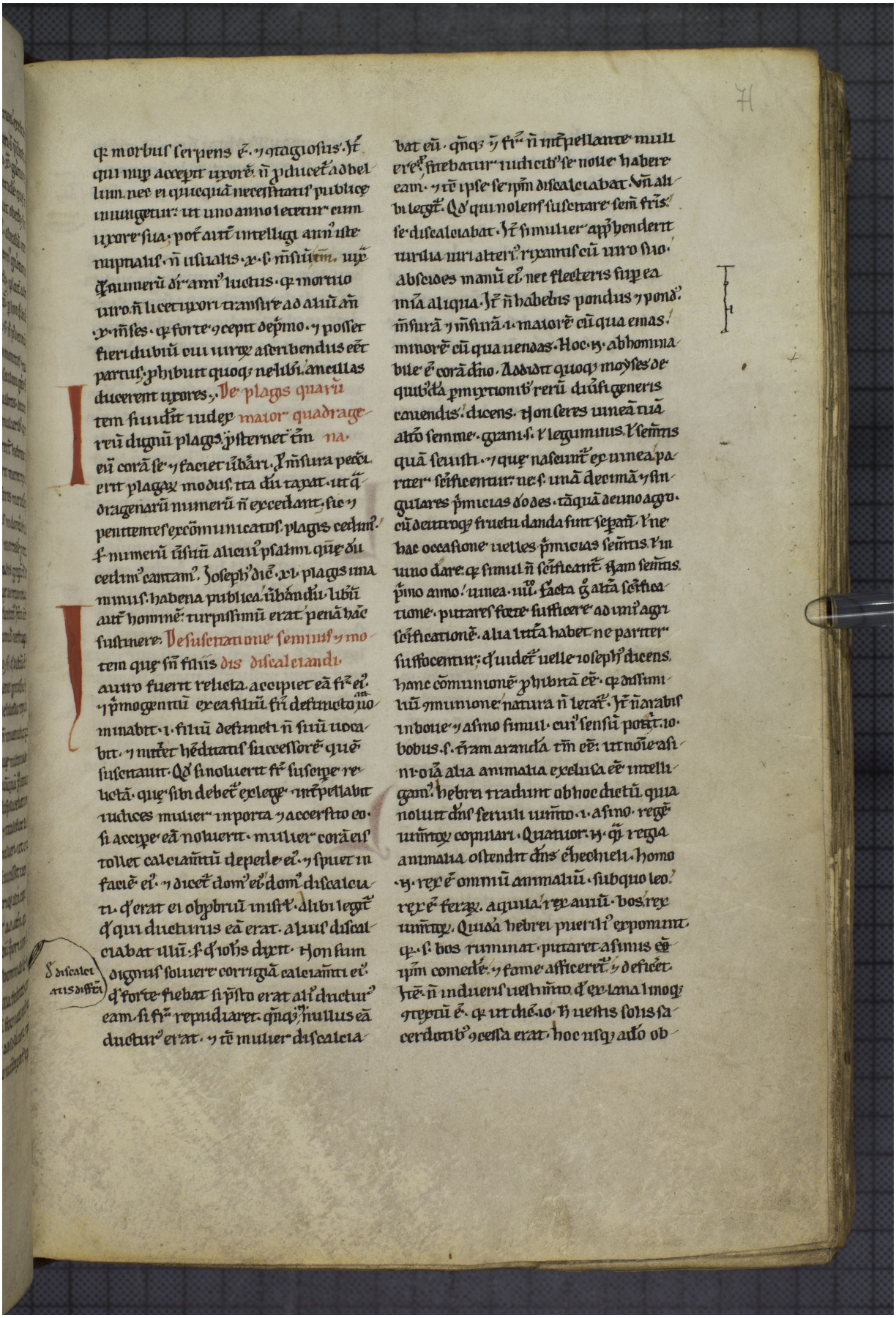

71

qꝫ morbus serpens ē. ⁊ otiosus. Si
qui mlp accepit uxorē. ñ p̄ducet ad bel
lum. nec ei quicquā necessitatis publicę
iniungetur: ut uno anno letetur cum
uxore sua; potest autē intelligi ann̄ iste
nuptialis. ñ usualis. x. s. ñ sūm. uxē
q̄ numerū d̄r ann̄ luctus. qꝫ mortuo
uiro. ñ licet uxori transire ad aliū an̄
x. ñses. qꝫ forte ⁊ cepit de p̄mo. ⁊ posset
fieri dubiū cui uiro q̄ asciribendus eēt
partus. prohibuit quoq; ne ubi. ancillas
ducerent uxores. ⁊. De plagis quarū
tem fiuidit iudex maior quadrage
reū dignū plagis p̄sternet ēm na
eū coram se ⁊ faciet iudicari. p̄ mēsura peccati
erit plagarū modus. ita dū tamen. ut q̄
dragenarū numerū ñ excedant. sic ⁊
penitentes excōmunicatus. plagis certum.
s. numerū cānū alicui psalmi quē d̄u
certum cantam. Joseph dicē. xl. plagis una
minus. habena publica iudicandū. iudicū
aut hominē: turpissimū erat. penā hāc
sustinere. De suscentatione seminis ⁊ mo
dis discalciandi.
Anno fuerit relicta. accipiet eā frē ei.
⁊ p̄mogenitū ex ea filiū. frī defuncto no
minabit. i. filiū defuncti. ñ suū uoca
bit. ⁊ mittet hēditatis successorē quē
suscitauit. Qd̄ si noluerit frē suscipere re
lictā. quę sibi debet ex lege. interpellabit
iudices mulier. in porta ⁊ accersito eo.
si accipere eā noluerit. mulier coram eis
tollet calceamentū de pede ei. ⁊ spuet in
faciē ei. ⁊ dicet dom̄ ei. dom̄ discalcia
ti. q̄ erat ei opprobriū imsit. alibi legit
q̄ qui ducturus eā erat. alius discal
ciabat illū. s. q̄ iobs dixit. Non sum
dignus soluere corrigiā calceamenti ei.
q̄ forte fiebat si p̄sto erat alī ducturo
eam. si frē repudiaret. q̄nq; nullus eā
ducturo erat. ⁊ tū mulier discalcia
bat eū. q̄nq; ⁊ frē ñ interpellante mulie
re. fiebatur iudicio. se nolle habere
eam. ⁊ tū ipse se ipm̄ discalciabat. Sīm ali
bi legit. Qd̄ qui nolens suscitare semen fratris
se discalciabat. Si mulier apprehenderit
turtura uri alterī. ryramus cū uiro suo.
abscides manū ei. nec flecteris sup ea
mīa aliqua. Si ñ habebis pondus ⁊ pondō.
mēsurā ⁊ mēsurā. i. maiorē cū qua emas.
minorē cū qua uendas. Hoc. ⁊. abhomina
bile ē coram dno. Addidit quoq; moyses de
quibdam p̄mixtionib rerū diuisi generis
commendis. dicens. Non seres uineā tuā
alio semine. granis. ⁊ legumines. ⁊ semis
quā seuisti. ⁊ quę nascent ex uinea pa
rtes sēificentur: ne. s. unā decimā ⁊ sin
gulares p̄micias dōdes. tāquā de uno agro.
cū dentrog fructu danda sunt separā. ⁊ ne
hac occasione uelles p̄micias seminis. ⁊ in
uino dare. qꝫ simul ñ sēificant. Nam seminis.
p̄mo anno. uinea. nū. facta ḡ alia sēifica
tione. putares fore sufficere ad uinī agri
sēificationē. alia tertia habet ne partes
suffocentur: q̄ uidet uelle iosephus dicens.
hanc cōmunionē prohibita ēē. qꝫ dissimi
lium ⁊ mutione natura ñ lerat. Si ñ arabis
in boue ⁊ asino simul. cui sensū potest. iu.
bobus. s. tam aranda tīm ēē: ut noīe asi
ni. oia alia animalia exclusa ēē intelli
gam̄. hebrei tradunt ob hoc dictū. quia
noluit dns seruili uinculo. i. asino. regē
uinīq; copulari. Quatuor. ⁊. q̄ regia
animalia ostendit dns ēzechieli. homo
⁊. rex ē omniū animaliū. sub quo leo.
rex ē ferarū. aquila rex auiū. bos rex
uinīq;. Quida hebrei puerili exponunt
qꝫ. s. bos ruminat. putaret asinus eē
ipm̄ comedē. ⁊ fame afficeret. ⁊ deficeret
hē. ñ induetis uestimēto. q̄ ex lana i moq;
mixtū ē. qꝫ ut dicē. io. ⁊ uestis solus sa
cerdotib cessa erat. hoc usq; adō ob

S discalciatis differt